

Težave ob mostovih čez Mali graben in Ljublanico

Te dni so viški komunalni delavci zopet morali posredovati pri mostovih čez Mali graben in Ljublanico na Cesti prve slovenske artilerijske brigade. Mostova, ki sta jo gradbenikom že zagodla, se ne vdata kar tako. Na vseh štirih straneh obeh mostov se je vozišče posedlo, tako da so nastale že prave skakalnice. Komunalci so v vrtnice po vsej širini vozišča nasuli in zgladili asfalt, s čimer so cesto popravili do naslednjega podobnega osega. Upravičeno se lahko vprašamo, kdo je kriv – barjanska tla ali načrtovalci? (Foto: D. H.)

Turistična ponudba v Iški vasi

Zadnja leta si turistična društva naše občine veliko bolj prizadevajo zanimivo predstaviti svoj kraj. Kaj je lahko izletnik – turist dobil letošnje poletje v Iški vasi in okolici, kjer že več kot leto dni uspešno deluje turistično društvo?

Brez dvoma je Iški Vintgar za to področje še vedno center, kjer se zbirajo številni Ljubljančani in okoličani. Poleg naravnih lepote in zanimivosti, ki jih nudi ta soteska, je poskrbljeno tudi za družabno življenje, za jedačo in pijačo v klubu Jelen v Iškem Vintgarju. Že šesti mesec ga vodi nov gospodar, ki je velik dolgočasen prostor z bifejem preuredil v več manjših prijetnih kotičkov, kjer se manjše družbe lahko odlično počutijo, zamenjal je dotajano talno oblogo, sodobno opremil prostor in preuredil kuhinjo. Tudi ponudbo jedi in pijače je popestril, saj lahko gostje poleg jedi klasične slovenske kuhinje dobijo še vse jedi na žaru.

Boljša gostinska ponudba privabi tudi več gostov, tako da tu ni le naključnih izletnikov, so tudi taki ki se večkrat vračajo. Gospodar je z njimi zadovoljen. Žal jim za sedaj še ne more ponuditi sob, za katere sprašujejo, ker se še sam vsak dan vozi iz Ljubljane. Tudi cesta do Iškega Vintgarja ni najbolje oskrbovana, gotovo pa se bodo naša sredstva tudi za to.

Gostje v Iškem Vintgarju so večinoma mladi, ki v petek in soboto ob glasbi tudi zaplešejo, saj daleč okoli ni nobenega zabavnega prostora, kjer bi se lahko redno dobivali. Ob lepem vremenu v nedeljo zaživi tudi vrt, saj je izletnikov toliko, da je zunaj že težko najti prostor. Ob ponedeljkih in torkih je dom zaprt, sicer pa je ostale dni v tednu odprto od 12. do 22. ure, v petek in soboto do tretje ure zjutraj. V sklop turistične ponudbe v Iški vasi sodi tudi organizacija raznih družabnih prireditev, veselic, koncertov, ki vsakokrat privabijo mnogo ljudi, krajani pa poskrbijo, da so vsi dobro postreženi. Sedaj, ko je postala bližina Ljubljane za izletnike bolj zanimiva, bi bilo potrebno pomisliti še na kakšno drugo obliko zabave in rekreacije. Ob lepem vremenu je ob vodi Iški vse polno kopalcev, nekateri si postavijo šotore in ostanejo tam tudi po več dni skupaj. Toda to za krajane ni vedno prijetno, saj ostanejo za njimi odpadki, pohojena trava in še druge neprijetnosti. Od takih izletnikov bi morali tudi kaj zahtevati, ne le da za njimi pospravljajo. Gotovo je o tem turistično društvo že razmišljalo, saj je skrb za čisto okolje v kraju tudi njihova naloga.

DARJA ERHATIČ

Avtobus na Barje

Od prejšnjega ponedeljka vozi na novi progi Trnovo-Barje avtobus mestnega potniškega prometa. Gre za novo progo številka 17. Dolžina proge je 3,4 km, mestni zelenec pa ima začetno postajo tam, kjer ima končno postajo številka 9.

Avtobus vozi po cesti prve slovenske artilerijske brigade, ob Ižanski cesti, končna postaja pa je pri Zdržnem domu na Barju ob križišču Ižanske in Peruzzijske ulice.

Avtobus vozi samo ob delavnikih od 5.15 do 7.45 in popoldne od 13.15 do 16.45 in sicer vsake pol ure. Ob sobotah, nedeljah in praznikih avtobus ne bo vozil.

N. Č.

Nova struga za Prošco

Potoki s svojo razdiralno erozijo in poplavljanjem že lep čas pestijo tudi Polhograjsko dolino. Gradaščica, kot največji potok doline, neuklonljivo obvladuje svoje bregove praktično že vsaj tako dolgo, kot tukaj bivajo ljudje, velika nadloga pa so tudi manjši potoki, ki sicer na videz ne predstavljajo kdove kake nevarnosti.

S tako nadlogo so se vse do nedavna spopadali tudi v Dolenji vasi, kjer je potok Prošca ob večjih nalivih ob izlivu v Gradaščico kaj rad udaril čez breg in povzročal tamkajšnjim kmetom precejšnjo škodo.

Rešitev se je ponujala v preusmeritvi glavne struge potoka, ki se je na predlog KS Polhov Gradec tudi lotilo Podjetje za urejanje hudournikov, ob financiranju Območne vodne skupnosti Sava-Ljublanica.

Novo strugo, ki so jo potegnili nedaleč od stare, so zavarovali z visokimi betonskimi stenami, zgradili pa so tudi dva mostva, ki povezujejo njena bregova. Sam odtok pa je zdaj pod mostom čez Gradaščico.

»Vse to je terjalo nad 1000 kubikov betona in na tone železa.« je ob tem povedal vodja gradbenih del Marjan Vidmar. »Delali smo praktično čez vse poletje, le da nam je pri tem precej nagajalo vreme. Toda zdaj gredo dela le h koncu in upam, da bo Prošca kmalu stekla po novi strugi.«

BRANKO VRHOVEC

TUJI TURISTI O NAŠEM PODEŽELJU

»Imate lepote, ki jih niti ne slutite«

Poletje, kakršnokoli je že pač bilo, je tudi letos pritegnilo v naša turistična središča precejšnje število obiskovalcev. Radost redkega srečanja z lepotami narave, z zgodovinskimi in drugimi posebnostmi, ali zgolj nekaj uric sproščenega kramljanja ob kozarčku v izbranem podeželskem gostišču, je bilo vodilo, ki ga je sprejelo kar lepo število dopustnikov, naveličanih večnega nomadskega seljenja k morskim plažam, ki včasih tudi več jemljejo kot nudijo.

Med obiski naših turističnih središč v okolici Ljubljane, pa je bil letos opazen tudi delež tujih turistov, ki so jih na podeželje zvalili (še vedno redki) turistični prospekti, ali pa so se zanj odločili povsem sami.

Nekateri teh so nam o svojih vtisih povedali naslednje:

PIERA ANTOGNETTI, študentka iz Toskane, Italija:

»Semkaj (v Iški Vintgar) sem prišla čisto po naključju. Z družino smo bili na morju, pa smo sklenili, da se malce ustavimo tudi tu na deželi.

Kaj naj rečem o svojih vtisih? Kraj se mi vsekakor zdi zanimiv, odlikuje ga čudovita narava, le zdi se mi, da se še vedno premalo trudite, da bi pritegnili

še več obiskovalcev. Pozabljate na reklamo. Človek ima občutek, da se sploh ne zavedate, kaj imate.«

LEONARD VAN OMMEREN, gradbeni inženir iz Amsterdama, Nizozemska:

»K vam prihajamo redno že od leta 1970. Tedaj smo tu nad Horjulom postavili svoj vi-

kend, in odtlej vsak dopust preživimo v tem gozdu. No, hodimo seveda tudi naokrog, na morje in podobno, vendar pa večino časa le preživimo na vikendu. Tu nas namreč obdaja čudovita narava, mir, otroci pa se lahko poveselejo tudi z domačimi živalmi na bližnji kmetiji. Nad tem je še posebej navdušena hčerka Marjolein. S tukajšnjimi kmeti se tudi sicer kar dobro razumemo, pa četudi nas loči različni jezik.«

DAHMANE RAJA, študentka iz Tunisa, Tunizija:

»Poznanstvo tukaj mi je omogočilo, da nekoliko bližje spoznam tudi okolico Ljubljane. Tu v živalskem vrtu sem zdaj denimo že tretjič, bila pa sem tudi že na Rakitniškem jezeru in v Črnem vrhu nad Polhovim Gradcem. V tem kraju mi je še posebej ostala v spominu

stara cerkev. Sicer pa mislim, da je narava edino, kar imate. Lahko bi jo le bolj izkoriščali. Ljudje pa se mi ne zdijo pretirano prijazni...«

JACOBUS SULEIMAN, študent iz Kuvajta, Kuvajt:

»Sam sem bil že večkrat pri vas in že kar dobro poznam vaše podeželje. Ljudje se mi na

splošno zdijo kar prijetni, tudi narava ni slaba, le restavracij bi po mojem lahko bilo več. To še posebej velja za okolico Ljubljane. Človek si namreč takole na poti po podeželju kdaj pa kdaj zaželi tudi, da bi kaj pojedel. Ne vem zakaj ne razmišljate resneje o tem. A tudi cene bi morda lahko bile nižje, razen morda sadja.«

WILLIAM HUISKENS, uslužbenec iz Almere, Nizozemska:

»Tu v Ljubljani smo se ustavili na poti z morja. Pač zato, da si malce odpočijemo od dolgega potovanja, pa seveda tudi zato, da si malo ogledamo mesto in njegovo okolico. Med drugim smo tu obiskali živalski vrt, česar so se še posebej razveselili otroci. Kaže da so jim najbolj ugajali medvedji. Menda zato, ker imajo precej prostorno ogrado, medtem ko se mnoge druge živali stiskajo v pretensnih kletkah.

A kar zadeva cene v vašem mestu, naj rečem, da se mi

nekatero zdijo kar sprejemljive, zopet druge pa previsoke. Sadje, na primer, in servisne storitve se nam ne zdijo kdove kako drage, drugače pa je z obleko in usnjenimi izdelki. Ti so predragi. No, mi smo k sreči od tega kupili le po nekaj, bolj za spomin, kajti večino potrebnih stvari smo prinesli s sabo.«

Tekst in slike: BRANKO VRHOVEC

